

Vergaderjaar 1993-1994 Nr. 246

23 592 (R1495)**Overeenkomst inzake tijdelijke invoer, met
Bijlagen; Istanboel, 26 juni 1990****Nr. 1 Herdruk****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der
Staten-Generaal

's-Gravenhage, 11 januari 1994

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 21 januari 1994.

De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 20 februari 1994.

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet en het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden¹, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 26 juni 1990 te Istanboel tot stand gekomen Overeenkomst inzake tijdelijke invoer, met Bijlagen (Trb. 1991, 182 en 1992, 129).²

Een toelichtende nota bij het verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor Nederland en de Nederlandse Antillen gevraagd.

Aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen is verzocht hogergenoemde stukken op 21 januari 1994 over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigde Minister van de Nederlandse Antillen is van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

¹ Art. 91(1), add.art. XXI, GW; Art. 61(3), G.W.1972, en Art. 24 Statuut.

² Ter inzage gelegd bij de afdeling Parlementaire Documentatie.

S-INH
S-IZ

TOELICHTENDE NOTA

Inleiding

Het onderhavige Verdrag, dat onder auspiciën van de Internationale Douaneraad (IDR) is opgesteld, beoogt alle bepalingen op het terrein van de tijdelijke invoer van goederen te omvatten. Verder is beoogd de bestaande procedures, daar waar mogelijk, te vereenvoudigen en te harmoniseren.

De wenselijkheid van het Verdrag vloeit voort uit het feit dat er op dit moment voor diverse categorieën goederen welke tijdelijk kunnen worden ingevoerd met voorwaardelijke vrijstelling van belasting verschillende verdragen bestaan, welke door diverse internationale organisaties worden beheerd. Inhoudelijk is het Verdrag in overeenstemming met de huidige regelingen en houdt het geen wijziging van de bestaande praktijk in.

Structuur van het Verdrag

Het Verdrag omvat een basisconventie, waarin de definities, algemene bepalingen en de verplichtingen en rechten van de Verdragsluitende Partijen zijn opgenomen. Daarnaast zijn dertien Bijlagen opgesteld die elk, met uitzondering van Bijlagen A (carnets) en E (gedeeltelijke vrijstelling), betrekking hebben op een bepaalde categorie goederen.

De Verdragsluitende Partijen zijn tenminste verplicht om, naast het Verdrag, Bijlage A en ten minste één andere Bijlage te aanvaarden. De EG-Lidstaten zullen het Verdrag en alle bijlagen aanvaarden. Naast de reeds genoemde bijlagen A en E gaat het hierbij om:

- Bijlage B1: tentoonstellingsgoederen;
- Bijlage B2: beroepsuitrusting;
- Bijlage B3: containers, pallets, verpakkingen, monsters en andere goederen ingevoerd in verband met een commerciële handeling;
- Bijlage B4: goederen ingevoerd in verband met fabricage;
- Bijlage B5: goederen ingevoerd ten behoeve van onderwijs, wetenschap of cultuur;
- Bijlage B6: reizigersbagage en sportuitrusting;
- Bijlage B7: toeristisch reclamemateriaal;
- Bijlage B8: goederen ingevoerd in het kader van grensverkeer;
- Bijlage B9: goederen ingevoerd met gedeeltelijke vrijstelling van rechten en heffingen bij invoer;
- Bijlage C: vervoermiddelen;
- Bijlage D: dieren.

Belangrijkste bepalingen van het Verdrag

De hoofdverplichting van de Verdragsluitende Partijen bestaat uit het verlenen van tijdelijke invoer met vrijstelling van belasting voor bepaalde categorieën goederen gedurende een per categorie vastgelegde periode (zie artikel 2 van het Verdrag). Onder belasting worden zowel douanerechten als alle andere belastingen en heffingen en vergoedingen bij invoer begrepen. Hierbij mogen invoerrestricties of verboden van economische aard niet worden toegepast. Het Verdrag vormt evenwel geen beletsel voor de toepassing van verboden of beperkingen welke zijn voorzien in nationale wetgeving uit hoofde van de bescherming van de openbare zedelijkheid, de openbare orde, de openbare veiligheid, de gezondheid van personen, dieren of plantensoorten, het auteursrecht of de industriële eigendom.

Verder kan alleen een document en zekerheid bij de invoer worden geëist indien daarin is voorzien in dit Verdrag (artikel 4). Met betrekking tot deze documenten is bepaald dat de Verdragsluitende Partijen een carnet ATA (Admission Temporaire – Temporary Admission) c.q. CPD

(Carnet de Passage en Douane) moeten aanvaarden in plaats van hun nationale documenten (artikel 5).

Het beheer van het Verdrag is toevertrouwd aan een beheerscomité dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Partijen en dat ressorteert onder de IDR. Het comité is onder meer belast met de uitvoering van het Verdrag en de bestudering van de uitbreiding van het aantal categorieën goederen (artikel 22).

Partij bij het Verdrag kunnen worden de Lid-Staten van de IDR, de Lid-Staten van de Verenigde Naties, douane-unies of economische unies waaraan geheel of gedeeltelijk de bevoegdheid is overgedragen verdragen te sluiten met betrekking tot de in dit Verdrag geregelde aangelegenheden, en verder iedere andere staat die op initiatief van de IDR daartoe wordt uitgenodigd (artikel 24). Bij toetreding door een douane-unie of economische unie en de daarbij aangesloten Lid-Staten worden de rechten van de Lid-Staten, inclusief het stemrecht, uitgeoefend door de unie. In concreto betekent dit dat de Europese Economische Gemeenschap twaalf stemmen zal hebben.

Het Verdrag treedt in werking drie maanden nadat vijf Lid-Staten van de IDR of de Verenigde Naties of douane-unies c.q. economische unies zich aan het Verdrag hebben gebonden (artikel 26). Het Verdrag is op dit moment nog niet in werking getreden.

De Bijlagen maken een integrerend onderdeel uit van het Verdrag (artikel 28). Zoals aangegeven in de artikelen 2 en 3 van het Verdrag dienen zij tot uitwerking van de diverse bepalingen ervan; zij zijn van uitvoerende aard. In elke Bijlage is een bepaling opgenomen welke vermeldt welke verdragen of gedeelten van verdragen worden vervangen door die Bijlage. In de relatie tussen Verdragsluitende Partijen welke de betreffende Bijlage hebben aanvaard, zal dit Verdrag de eerdergenoemde verdragen of gedeelten daarvan beëindigen en vervangen.

Ten aanzien van de Bijlagen is het maken van een voorbehoud mogelijk indien de Bijlage daarin voorziet. Ten aanzien van het Verdrag zelve kan geen ander voorbehoud worden gemaakt dan dat van bekrachtiging (artikel 29).

Verdragen tot wijziging van de Bijlagen kunnen worden beschouwd als uitvoeringsverdragen in de zin van artikel 62, eerste lid, onder b, van de Grondwet naar de tekst van 1972, die derhalve geen parlementaire goedkeuring behoeven tenzij het parlement zich thans ter zake het recht van goedkeuring voorbehoudt.

Aanvaarding door de Europese Economische Gemeenschap

De Europese Economische Gemeenschap alsmede de Lid-Staten ervan hebben het Verdrag op 28 juni 1990 in Istanboel ondertekend. Door de ondertekening heeft de EEG, als belangrijke onderhandelingspartner bij de opstelling van het Verdrag, de wil tot aanvaarding ervan tot uitdrukking gebracht. De ondertekening van het Verdrag door de EEG heeft plaatsgevonden onder voorbehoud van bekrachtiging. De bekrachtiging zou pas plaats kunnen vinden nadat bestudeerd zou zijn welke Bijlagen voor aanvaarding door de EEG en de Lid-Staten in aanmerking komen. In het gemengde karakter van het Verdrag komen de competenties van zowel EEG als Lid-Staten tot uitdrukking.

Aangezien het door het Verdrag bestreken terrein grotendeels tot de competentie van de EEG behoort is afgesproken dat bekrachtiging door de Lid-Staten plaatsvindt nadat in Gemeenschapsverband een besluit is genomen over de gevolgen van het Verdrag voor de Europese regelgeving. De EEG is namelijk bevoegd ter zake van de communautaire douanerechten en heffingen van gelijke werking. De Lid-Staten zijn competent bij de andere belastingen, heffingen en vergoedingen die worden geheven bij invoer (zie ook de kennisgeving van de Gemeen-

schap, PbEG 1993, L 130, blz. 75). Het Raadsbesluit tot bekrachtiging van het Verdrag door de EEG is op 15 maart 1993 genomen.

Aanvaarding door Nederland

Het Verdrag is voor het Koninkrijk der Nederlanden ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging. Zoals hierboven is aangegeven, is met het inleiden van de bekrachtigingsprocedure gewacht op het bovengenoemde besluit van de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschappen.

Zoals eveneens hiervoor al werd vermeld, is het de bedoeling dat naast het Verdrag alle Bijlagen worden aanvaard.

Aangezien de inhoud van de thans van kracht zijnde verdragen op het terrein van de tijdelijke invoer goeddeels wordt geabsorbeerd door het onderhavige Verdrag zullen de eerstgenoemde verdragen veel van hun belang verliezen. Verscheidene bijlagen bevatten bepalingen die de verdragen in de betrekkingen tussen de overeenkomstsluitende partijen die de betreffende bijlage hebben aanvaard, buiten werking stellen.

Ten aanzien van partijen bij eerstgenoemde verdragen die niet tot het Verdrag toetreden, blijven zij uiteraard van toepassing.

Koninkrijkspositie

De regering van de Nederlandse Antillen heeft de wens te kennen gegeven het Verdrag voor haar land mede te doen gelden. Daarbij zullen de volgende Bijlagen worden aanvaard: A, B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B9 en C.

De regering van Aruba heeft te kennen gegeven geen medegelding van het Verdrag voor haar land wenselijk te achten.

De Staatssecretaris van Financiën,
M. J. J. van Amelsvoort

De Minister van Buitenlandse Zaken,
P. H. Kooijmans

Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk wordt niet openbaar gemaakt, omdat het zonder meer instemmend luidt (artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State).